

Sygn. akt VIII C 823/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr.sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko pozwanej W. S.

o zapłatę 70 zł

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 października 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 107,30 zł (sto siedem złotych i trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 823/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2015 roku powód (...) im. F. S. w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej W. S. powództwo o zapłatę kwoty 70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 października 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w dniu 31 stycznia 2014 roku zawarła z pozwaną umowę ugody, której przedmiotem było ustalenie warunków spłaty należności wynikających orzeczenia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie VIII C 2218/12. Pomimo zobowiązania wynikającego z umowy pozwana nie dokonywała terminowej spłaty rat, na skutek czego umowa ta została wypowiedziana. Na roszczenie dochodzone pozwem składają się koszty wystawionych wezwań do zapłaty, ustalone w ugodzie stron, jak również wynikające z Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek. **(pozew k. 2-4)**

W dniu 4 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu. W sprzeciwie pozwana podniosła, że nie ma żadnego pojęcia czego dotyczy sprawa, wobec czego wnosi sprzeciw.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5, sprzeciw k. 6v., k. 7, postanowienie k. 8v.)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 12, k. 53-54)**

Na rozprawie w dniu 12 października 2016 roku pełnomocnik powoda oraz pozwana nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 61, potwierdzenia odbioru k. 58 i k. 60)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 roku wydanym w sprawie VIII C 2218/12 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanej W. S. na rzecz powoda (...) im. F. S. w G. kwotę 1.244,97 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 9 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 227,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. **(dowód: kserokopia wyroku k. 45, okoliczności bezsporne)**

W dniu 31 stycznia 2014 roku pozwana W. S. zawarła z powodem umowę ugody, której przedmiotem była wierzytelność stwierdzona wyrokiem, o którym mowa wyżej oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Wskazane w ugodzie zadłużenie wynosiło łącznie 2.353,51 zł i obejmowało następujące należności: 1.244,97 zł z tytułu kwoty zasądzonej w wyroku, 561,29 zł z tytułu odsetek naliczonych do dnia zawarcia ugody oraz 547,25 zł z tytułu kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego. Zadłużenie to powód zobowiązał się pomniejszyć o kwotę 250 zł pod warunkiem wywiązania się przez pozwaną z zapisów ugody. Wyliczona w ten sposób kwota 2.103,51 zł podlegała spłacie w miesięcznych ratach, płatnych w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty pożyczki, przy czym termin płatności ostatniej raty strony ustaliły na dzień 4 sierpnia 2016 roku. W związku z zawarciem ugody pozwana została obciążona opłatą restrukturyzacyjną w kwocie 50 zł. Szacunkową wartość odsetek, naliczanych od kwoty 1.244,97 zł, oznaczono w ugodzie na kwotę 351,72 zł. W przypadku zaległości w spłacie ugody, pozwana zobowiązała się do uiszczenia na rzecz powoda opłat za czynności windykacyjne określonych w Tabeli prowizji i opłat, w tym m.in. z tytułu wystawionych wezwań do zapłaty, których wysokość na dzień zawarcia ugody wynosiła 35 zł za każde wezwanie. W przypadku nieterminowej spłaty ugody należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przedterminową, zaś powodowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy ugody z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej ugody wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności. Po upływie terminu wypowiedzenia umowa ugody ulegała rozwiązaniu. **(dowód: kserokopia umowy ugody k. 16-17, Tabela opłat i prowizji z k. 42-44, okoliczności bezsporne)**

Pozwana nie dokonywała terminowej spłaty rat wynikających z zawartej ugody, na skutek czego w dniach 19 maja 2014 roku i 18 lipca 2014 roku powód wystawił wezwania do zapłaty, w których wysokość przeterminowanego zadłużenia została oznaczona na kwotę odpowiednio 116,40 zł i 114,90 zł. W związku z podjętymi czynnościami windykacyjnym, zgodnie z treścią umowy, powód naliczył stosowne opłaty w wysokości po 35 zł od każdego wezwania. **(dowód: wezwanie do zapłaty k. 37, k. 39, wyciąg z książki nadawczej k. 38, k. 40, k. 41, raport spłaty k. 26, okoliczności bezsporne)**

Wobec dalszego niewywiązywania się przez pozwaną z warunków ugody, pismem z dnia 5 sierpnia 2014 roku, doręczonym pozwanej w dniu 8 sierpnia 2014 roku, powód wypowiedział przedmiotową umowę. **(wypowiedzenie wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 22-23, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała kwoty zadłużenia dochodzonej przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia umowy z dnia 31 stycznia 2014 roku zawartej przez strony, a nadto przepisy Kodeksu cywilnego.

W niniejszej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że strony łączyła umowa ugody, której przedmiotem była spłata należności zasądzonych wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 roku w sprawie VIII C 2218/12 oraz kosztów postępowania egzekucyjnego. Pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy i nie spłacała terminowo należności ratalnych, na skutek czego powód w dniach 19 maja 2014 roku i 18 lipca 2014 roku wystawił dwa wezwania do zapłaty, naliczając za każde wystawione wezwanie opłatę w wysokości 35 zł. Podstawę naliczenia opłaty stanowił pkt 18 zawartej umowy, na mocy którego pozwana zobowiązała się do uiszczenia na rzecz powoda opłat za podjęte czynności windykacyjnych. Opłata w powyższej wysokości była ponadto zastrzeżona w Tabeli opłat i prowizji. Z uwagi na fakt, iż pozwana, pomimo wystawionych wezwań do zapłaty, w dalszym ciągu uchybiała płatności rat, umowa ugody została przez powoda wypowiedziana, na skutek czego należność wynikająca z jej treści, jak również z wystawionych wezwań do zapłaty, została postawiona w stan wymagalności.

Mając powyższe na względzie, jak również okoliczność, iż w złożonym sprzeciwie pozwana nie podniosła jakichkolwiek zarzutów przeciwko żądaniu powoda, nie ustosunkowała się również do twierdzeń powoda zawartych w treści złożonych przez niego do akt sprawy dokumentów oraz w piśmie procesowym opatrzonym datą 17 czerwca 2016 roku, ponadto nie stawiała się na rozprawie w dniu 12 października 2016 roku, Sąd uznał, że powód miał prawo domagać się od pozwanej zapłaty dochodzonej pozwem kwoty 70 zł. Przypomnienia wymaga w tym miejscu, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionemu uniemożliwieniu wykazania jej praw.

Mając powyższe na uwadze, a także uwzględniając fakt, że do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia w wysokości dochodzonej w niniejszej sprawie, żądanie pozwu należy uznać za w pełni zasadne.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanej W. S. na rzecz powoda (...) im. F. S. w G. kwotę 70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 października 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

M.-prawną podstawę roszczenia powoda w zakresie odsetek stanowił przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminowi płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiszczyć je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem

nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu. Koszty postępowania w przedmiotowej sprawie to: opłata od pozwu w wysokości 30 zł, koszty zastępstwa procesowego strony powodowej w wysokości 60 zł (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. 2013, poz. 490), 17 zł z tytułu opłaty skarbowej na pełnomocnictwo oraz 0,30 zł tytułem poniesionej przez powoda opłaty manipulacyjnej.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 107,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.